

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीरङ्गनाथ पादुकासहस्र
॥ अग्रमणिमाला स्तोत्रम् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीरङ्गनाथ पादुकासहस्र
॥ अग्रमणिमाला स्तोत्रम् ॥
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

The *vedās* prostrate before the Lord's sacred feet and eulogize them. Swamy Nam-maazvaar is seen as the *pādukais* of the Lord by the *vedās* during their time of adoration of the Lord's holy feet. The *vedams* hear the echo of *śrī pādukāsahasram* there under the *praṇavākṛti vimānam* of Lord *śrī raṅganātha*. The *vedās* recognize that *śrī pādukāsahasram* was composed by *trayyanta guru svāmi nigamānta deśikan* and get enraptured in listening to the 32 *slokams*, which form the beginning of each of the 32 *paddhatis*. *ācāryās* reveal that the recitation of this *mālā* (garland)/performance of *japam* of these 32 *slokams*, as a complete *stotram*, will be blessed with all auspiciousness — *śrīmān varadācāri sadagopan**.

सन्तः श्रीरङ्गपृथ्वीशचरणत्राणशेखराः।
जयन्ति भुवनत्राणपदपङ्कजरेणवः ॥ १ ॥
वन्दे विष्णुपदासक्तं तमृषिं ताञ्च पादुकाम्।
यथार्था शठजित्संज्ञा मच्चित्तविजयाद्ययोः ॥ २ ॥
वन्दे तद्रङ्गनाथस्य मान्यं पादुकयोर्युगम्।
उन्नतानामवनतिः नतानां यत्र चोन्नतिः ॥ ३ ॥
भजामः पादुके ! याभ्यां भरतस्याग्रजस्तदा।
प्रायः प्रतिप्रयाणाय प्रास्थानिकमकल्पयत् ॥ ४ ॥
प्रशस्ते रामपादाभ्यां पादुके पर्युपास्महे।
आनृशंस्यं ययोरासीदाश्रितेष्वनवग्रहम् ॥ ५ ॥

*For detailed meaning of this stotram, please visit www.sadagopan.org

अधीष्टे पादुका सा मे यस्याः साकेतवासिभिः।
अन्वयव्यतिरेकाभ्यामन्वमीयत वैभवम् ॥ ६ ॥

पाहि नः पादुके ! यस्याः विधास्यन् अभिषेचनम्।
आभिषेचनिकं भाण्डं चक्रे रामः प्रदक्षिणम् ॥ ७ ॥

अभिषेकोत्सवात् तस्मात् यस्या निर्यातनोत्सवः।
अत्यरिच्यत तां वन्दे भव्यां भरतदेवताम् ॥ ८ ॥

नमस्ते पादुके ! पुंसां संसारार्णवसेतवे।
यदारोहस्य वेदान्ता वन्दिवैतालिकाः स्वयम् ॥ ९ ॥

शौरेः शृङ्गारचेष्टानां प्रसूतिं पादुकां भजे।
यामेष भुङ्क्ते शुद्धान्तात् पूर्वं पश्चादपि प्रभुः ॥ १० ॥

अग्रतस्ते गमिष्यामि मृद्गन्ती कुशकण्टकान्।
इति सीताऽपि यद्वृत्तिमियेष प्रणमामि ताम् ॥ ११ ॥

शौरेः सञ्चारकालेषु पुष्पवृष्टिर्दिवश्च्युता।
पर्यवस्यति यत्रैव प्रपद्ये तां पदावनीम् ॥ १२ ॥

पान्तु वः पद्मनाभस्य पादुकाकेळिपांसवः।
अहल्यादेहनिर्माणपर्यायपरमाणवः ॥ १३ ॥

श्रुतीनां भूषणानां ते शङ्के रङ्गेन्द्रपादुके !।
मिथः सङ्घर्षसञ्जातं रजः किमपि शिञ्जितम् ॥ १४ ॥

उदर्चिषस्ते रङ्गेन्द्रपादावनि ! बहिर्मणीन्।
अन्तर्मणिरवं श्रुत्वा मन्ये रोमाञ्चिताकृतीन् ॥ १५ ॥

मुखबाहूरुपादेभ्यो वर्णान् सृष्टवतः प्रभोः।
प्रपद्ये पादुकां रत्नैर्व्यक्तवर्णव्यवस्थितिम् ॥ १६ ॥

प्रपद्ये रङ्गनाथस्य पादुकां पद्मरागिणीम्।
पदैकनियतां तस्य पद्मवासामिवापराम् ॥ १७ ॥

बद्धानां यत्र नित्यानां मुक्तानामीश्वरस्य च।
प्रत्यक्षं शेषशेषित्वं सा मे सिद्धयतु पादुका ॥ १८ ॥

वन्दे गारुत्मतीं वृत्त्या मणिस्तोमैश्च पादुकाम्।
यया नित्यं तुळस्येव हरितत्वं प्रकाश्यते ॥ १९ ॥

हरिणा हरिनीलैश्च प्रतियत्नवतीं सदा।
अयत्नलभ्यनिर्वाणामाश्रये मणिपादुकाम् ॥ २० ॥

शौरेः शुद्धान्तनारीणां विहारमणिदर्पणम्।
प्रसत्तेरिव संस्थानं पदत्राणमुपास्महे ॥ २१ ॥

कल्याणप्रकृतिं वन्दे भजन्तीं काञ्चनश्रियम्।
पदार्हां पादुकां शौरेः पद एव निवेशिताम् ॥ २२ ॥

सृष्टां भूमावनन्तेन नित्यं शेषसमाधिना।
अहं सम्भावयामि त्वामात्मानमिव पादुके ! ॥ २३ ॥

प्रपद्ये पादुकारूपं प्रणवस्य कलाद्वयम्।
ओतं मितमिदं यस्मिन्ननन्तस्यापि तत्पदम् ॥ २४ ॥

अणोरणीयसीं विष्णोर्महतोऽपि महीयसीम्।
प्रपद्ये पादुकां नित्यं तत्पदेनैव सम्मिताम् ॥ २५ ॥

उदग्रयन्त्रिकां वन्दे पादुकां यन्निवेशनात्।
उपर्यपि पदं विष्णोः प्रत्यादिष्टप्रसाधनम् ॥ २६ ॥

सूचयन्तीं स्वरेखाभिरनालेख्यसरस्वतीम्।
अलेखनीयसौन्दर्यामाश्रये शौरिपादुकाम् ॥ २७ ॥

कलासु काष्ठामातिष्ठन् भूम्ने सम्बन्धिनामपि।
पादुका रङ्गधुर्यस्य भरताराध्यतां गता ॥ २८ ॥

विधौ प्रवृत्ते यद्द्रव्यं गुणसंस्कारनामभिः।
श्रेयः साधनमाम्नातं तत्पदत्रं तथाऽस्तु मे ॥ २९ ॥

प्रतिष्ठां सर्वचित्राणां प्रपद्ये मणिपादुकाम्।
विचित्रजगदाधारो विष्णुर्यत्र प्रतिष्ठितः ॥ ३० ॥

प्रपद्ये पादुकां देवीं परविद्यामिव स्वयम्।
यामर्पयति दीनानां दयमानो जगद्गुरुः ॥ ३१ ॥

उपाख्यातां तथात्वेन वसिष्ठादौर्महर्षिभिः।
उपायफलयोः काष्ठामुपासे रामपादुकाम् ॥ ३२ ॥

॥ इति श्रीरङ्गनाथ पादुकासहस्र अग्रमणिमाला स्तोत्रम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥